

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 24Co/12/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2307203481  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2307203481.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci žalobcu: S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., W. XXX, zastúpeného advokátom: JUDr. Peter Schmidl, Bratislava, Mickiewiczova 2, proti žalovanému: O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Z. XXX, zastúpeného advokátom: JUDr. Dagmar Hornáková, Sereď, A. Hlinku 3044, o zaplatenie 2.264,95 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 28. apríla 2011, č.k. 8C/67/2007-176 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 29. júna 2012, č.k. 8C/67/2007-203 v jeho zamietajúcej časti, takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok v spojení s jeho dopĺňacím rozsudkom súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti **m e n í t a k**, že žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi 8,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 988,80 Eur od 15.09.2007 do zaplatenia a vo zvyšku zamietnutia návrhu a v závislom výroku o trovách konania, rozsudok **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudok súd prvého stupňa uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 988,80 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Titulom náhrady trov konania štátu uložil žalobcovi a žalovanému povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Galanta, po 412,05 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Následne dopĺňacím rozsudkom žalobu vo zvyšku zamietol. Rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 442 ods. 1 a 3, § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že v danom prípade predmetom sporu je suma 68.234,- Sk s príslušenstvom (2264,95 Eur), ktorú si uplatnil žalobca na základe toho, že žalovaný mu spôsobil škodu poškodením motocykla Yamaha 125, evidenčné číslo GA554AF o čom svedčí protokol o nehode v cestnej premávke, ako i stanovisko autorizovaného predajcu Yamahy. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť s poukazom na to, že v protokole o nehode v cestnej premávke sa uvádza výška škody vo výške 20.000,- Sk. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca požičal žalovanému predmetný motocykel napriek tomu, že žalobca mal vedomosť o tom, že žalovaný nie je držiteľom vodičského oprávnenia. Keby sa tak nebolo stalo, k dopravnej nehode a k danej škode by ani nedošlo. Z protokolu o nehode v cestnej premávke ako aj z obsahu spisu OR PZ Galanta 662/DI-2-P-2006, faktúry č. 15060038, z technického preukazu motocykla, z výsluchu svedka F. G., ako aj znaleckého posudku Žilinskej univerzity v Žiline - Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, ako aj ostatného na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu súd prvého stupňa zistil, že dňa 18.09.2006 o 18.50 hod. žalovaný vykonal jazdu ako vodič na motocykli značky Yamaha v Pate po ulici Hlohovecká pri dome č. 99 smerom k pošte. Na motocykli jazdil napriek tomu, že nebol držiteľom vodičského oprávnenia a taktiež bez ochrannej prilby. V uvedenom úseku cesty neprispôsobil

rýchlosť jazdy svojim schopnosťami, následkom čoho narazil ľavou bočnou časťou motocykla do prednej pravej bočnej časti motorového vozidla značky Rover, ktoré v tom čase riadila vodička A. Z..

Okresný súd v Galante v tomto konaní vydal dňa 06.03.2008 medzitýmny rozsudok, v ktorom rozhodol, že zodpovednosť žalovaného za škodu je daná 80%. Krajský súd v Trnave, v dôsledku podaného odvolania žalovaným proti rozsudku, rozsudkom zo dňa 14.10.2008, č.k. 9Co/111/2008 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Týmto bol daný základ uplatnenej náhrady škody. Súd prvého stupňa potom zisťoval výšku spôsobenej škody, keď vo veci nariadil znalecké dokazovanie. Znalecký posudok bol vypracovaný Žilinskou univerzitou v Žiline - Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline. Vychádzajúc z jeho obsahu súd prvého stupňa ustálil, že následkom dopravnej nehody spôsobenej žalovaným vznikla na motocykli žalobcu škoda (motocykel značky Yamaha, evidenčného čísla GA554AF) a boli poškodené predné svetlo, smerovka ĽP, smerovka Ľ2, spätné zrkadlo Ľ, riadidlá, panel prístrojovky + tachometer + otáčkometer, nádrž paliva, kryt motora Ľ, kryt batérie Ľ, batéria, stojan, radiaca páka, predný blatník, guma PP stupačky, predné tlmiče, rám, kyvná vidla, zadná kapotáž a disk predného kolesa. Hodnota predmetného motocykla pred nehodou činila 1.922,- Eur, hodnota predajných zvyškov motocykla je 686,32 Eur a výška škody činí 1.236,- Eur vrátane DPH. Vzhľadom na to, že vo veci bolo rozhodnuté, že zodpovednosť žalovaného za škodu je daná vo výške 80%, keď celková škoda na motocykli predstavovala 1.236,- Eur, tak potom 80% z tejto sumy činí 988,80 Eur a na zaplatenie tejto sumy súd zaviazal žalovaného. Čo sa týka hodnoty predajných zvyškov motocykla, znalec ich ocenil sumou 686,32 Eur. Jedná sa o súčiastky, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu, a ktoré si môže ponechať, alebo ich môže speňažiť. O túto sumu nedošlo k zníženiu jeho majetku, preto súd v ostatnej časti žalobu ako bezdôvodnú zamietol.

Čo sa týka príslušenstva pohľadávky, úrokov z omeškania, v tejto časti súd žalobu zamietol, vzhľadom ku skutočnosti, že pre zistenie výšky škody musel byť urobený znalecký posudok, čiže žalovaný nebol v omeškani s plnením si svojho záväzku a taktiež až v súdnom konaní sa určil podiel účastníkov konania na spôsobenej škode, pričom znalecký posudok bol vyhotovený až v súdnom konaní.

Rozhodnutie v časti náhrady trov konania štátu, rozhodnutie odôvodnil tým, že vo veci bol urobený znalecký posudok, pričom za vyhotovenie posudku bolo vyplatené znalcovi 824,10 Eur. Odmena bola znalcovi vyplatená zo štátnych prostriedkov s tým, že náhradu trov štátu bude znášať účastník, ktorý bude v konaní úspešný. Vzhľadom na to, že každý z účastníkov bol neúspešný približne na 50%, súd každého účastníka zaviazal zaplatiť polovicu nákladov na znalecký posudok.

O trovách účastníkov konania potom rozhodol s použitím § 142 ods. 2 O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V ostatnej časti žalobu ako bezdôvodnú zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrhu v plnom rozsahu vyhovieť. Ak by sa rozhodovalo v súlade s medzitýmny rozsudkom, tento uznal zavinenie žalovaného v pomere 8:2 v prospech žalobcu. V náhrade škody a v náhrade trov právneho zastúpenia sa to nijako neprejavilo, dokonca je pomer 1:1. Ak by súd rozhodoval v súlade s medzitýmny rozsudkom, 80% nákladov by mal znášať žalovaný a to vo vzťahu k náhrade škody, k náhrade trov konania, vrátane súdneho poplatku i úhrady trov právneho zastúpenia. Úvaha o použiteľnosti zvyškových súčiastok z vraku motorky v hodnote zhruba 600,- Eur je možno matematicky správna, ale odporuje princípu dobrých mravov a reálnemu životu, nakoľko je každému jasné, že z havarovanej motorky za uvedenú cenu jednoducho predajné nie sú. Súd mohol ale tieto za náhradu v uvedenej výške prikázať do vlastníctva žalovaného, to by bolo aspoň zodpovedajúce princípu dobrých mravov, aj keď uznávame, že ani pre toto riešenie by uvedená suma nezodpovedala realite, čo však mal riešiť súd pri svojej úlohe kreativity aplikácie práva podľa okolností jednotlivých prípadov. Tu totiž nastala situácia, že žalobca, ktorému žalovaný odmietol dobrovoľne plniť, preto sa musel obrátiť na súd, je vlastne postihnutý rozhodnutím súdu ako „pyrrhovým víťazstvom“. Právne spor vyhral, ekonomicky je poškodený viac ako predtým, než sa na súd obrátil. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a nahradil ho novým, ktorým by v celej miere náhradu škôd, trov konania i náhradu trov právneho zastúpenia priznal žalobcovi tým, že by kopíroval názor súdu obsiahnutý v

medzitýmnom rozsudku o uznaní viny a v tomto pomere aj zaviazal jednotlivých účastníkov k náhrade uvedených nárokov.

Žalovaný odvolanie nepodal a k doručenému odvolaniu sa nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je možné priznať úspech len čiastočný, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej a v závislom výroku o trovách štátu a účastníkov vecne správne a rozhodnutie je treba čiastočne zmeniť len v časti zamietnutia návrhu v príslušenstve.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci samej, keď vec i správne právne posúdil, pričom preskúmané rozhodnutie i náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. vo veci samej odôvodnil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odkazuje na správne, odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

Zo skutkových zistení účastníkmi nenamietaných vyplynulo, že škoda žalobcovi vznikla porušením právnej povinnosti žalovaným, ktorý požičanú motorku nevrátil žalobcovi v stave, v akom ju prevzal s prihladnutím na obvyklé opotrebenie. V dôsledku porušenia právnej povinnosti dopravnou nehodou spôsobenou žalovaným bol poškodený predmet pôžičky - motocykel do miery vyhodnotenej znaleckým posudkom, tzn. totálnou škodou. Spornou zostalo stanovenie výšky náhrady škody.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V danej veci bolo jednoznačné, že žalovaný si od žalobcu požičal motorku, pričom jeho základnou povinnosťou bolo túto vrátiť žalobcovi v stave, v akom mu bola v čase požičania s prihladnutím na obvyklé opotrebovanie. Túto povinnosť žalovaný nesplnil a nebol schopný ju splniť ani dodatočne, pretože v dobe pokiaľ mal vec požičanú táto bola poškodená dopravnou nehodou spôsobenou žalovaným. Žalovaný je teda v rozsahu svojho zavinenia zodpovedný za ujmu vzniknutú tým, že žalobcovi jeho vec nevrátil v stave spôsobilom prevádzky. Porušenie právnej povinnosti žalovaným spočíva v tom, akým spôsobom sa staral, resp. akým spôsobom používal požičanú vec. V príčinnej súvislosti s týmto porušením vznikla žalobcovi škoda, pretože jeho majetkový stav sa znížil o hodnotu poškodenia funkčnosti prevádzky schopného motocykla. Porušenie právnej povinnosti žalovaným ani nebolo sporné a miera zodpovednosti za vzniknutú škodu bola určená vyššie citovaným právoplatným rozsudkom Okresného súdu v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave vo výške 80%.

V zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Podľa ods. 2 tohto ustanovenia účinného v čase vzniku škody, škoda sa uhrádza v peniazoch, ak však o to poškodený požiada, ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. V zmysle § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v dobe poškodenia.

Súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku, tzn. že právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti a nie súborom právnych predpisov, ktoré sa formalisticky a mechanicky aplikujú bez ohľadu na zmysel a účel toho ktorého záujmu chráneného príslušnou normou.

V predmetnom prípade je zmyslom a účelom ustanovenia priznávajúceho poškodenému, tzn. žalobcovi právo na náhradu škody zabezpečiť aby mu bola kompenzovaná majetková ujma. Rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku všetkých ním vynaložených prostriedkov nutných k obnoveniu prevádzky schopnosti vozidla, teda pôvodného majetkového stavu.

Škodou v právnej teórii sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, tzn. peniazmi. Skutočnou škodou na vec je nutné rozumieť takú ujmu, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je treba vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu. Pri škode vzniknutej na veci použitej a čiastočne i opotrebovanej potom musí byť prihliadnuté k všeobecnej cene veci v dobe poškodenia a rozsahu poškodenia, pričom od čiastky vyjadrujúcej náklady na opravu veci musí byť odpočítaná čiastka zodpovedajúca zhodnoteniu vozidla jeho opravou proti pôvodnému stavu. Z tohto výkladu vyplýva, že ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka nerieši len otázku obsahu náhrady škody, ale v súvislosti s ňou obsahuje vlastne i pokyn pre riešenie náhrady škody. Peňažná náhrada musí preto zodpovedať nákladom, ktorých by bolo treba na uvedenie do pôvodného stavu za splnenia podmienky účelnosti a nevyhnutnosti. Skutočnou škodou na veci je teda ujma, ktorá znamená zníženie hodnoty veci v dôsledku jej poškodenia oproti stavu pred poškodením a pri určení jej výšky sa zásadne vychádza z ceny v čase poškodenia.

V danej veci žalobca v dôsledku poškodenia motorového vozidla úplne stratil možnosť jeho ďalšieho využívania na bežný účel. Jeho skutočná škoda v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepredstavuje celú hodnotu rovnakého alebo porovnateľného opotrebovaného motocykla. Z hľadiska určenia výšky škody spôsobenej na motocykli bolo treba vziať na zreteľ, že zachované a nepoškodené zvyšky motocykla (súčasti a súčiastky) majú objektívne vždy majetkovú hodnotu a pri určovaní výšky škody nie je rozhodujúci subjektívny aspekt, akým spôsobom je v individuálnom prípade ten- ktorý poškodený subjekt spôsobilý alebo schopný naložiť s touto hodnotou. Preto pokiaľ súd prvého stupňa pri určení výšky škody vychádzal z hodnoty veci, tzn. motocykla pred poškodením, od ktorej odpočítal hodnotu vyjadrujúcu hodnotu predajných zvyškov poškodeného vozidla postupoval správne. Správne postupoval aj v ďalšom, keď pri priznaní škody zohľadnil mieru akou sa podieľal žalovaný na vzniku predmetnej škody.

Odvolací súd preto po preskúmaní rozhodnutia čo sa týka priznanej náhrady škody, čo do jej výšky považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne a preto ho v napadnutej zamietajúcej časti (nad na priznanú sumu, tzn. do výšky 2.264,95 Eur) postupom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Nesprávnym bolo však rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým v plnom rozsahu zamietol uplatnený úrok z omeškania.

Z podaného návrhu nesporne vyplýva, že žalobca si s uplatnenou náhradou škody vyčíslenou vo výške 68.234,- Sk uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 19% od 09.10.2006 do zaplatenia, pričom návrh na súd bol podaný 08.03.2007 a z obsahu pripojených písomností je zrejmé, že žalobca tvrdí, že vyzval žalovaného o zmier na mimosúdne vyrovnanie písomným podaním zo dňa 02.01.2007, ktorého doručenie žalovanému však pred súdom nebolo preukázané.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s ich uplatnením. Zatiaľ čo zmluvné úroky plynú zo zmluvy, resp. z ich

dojednania a predstavujú náhradu za užívanie istiny, úroky z omeškania sú založené ako sankcia za omeškanie, ku ktorému došlo nesplnením dlhu včas. Ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, je dlžník povinný zaplatiť z nezaplatenej čiastky úroky z omeškania. Túto povinnosť mu ukladá ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Úroky z omeškania sa platia popri samotnom dlžnom plnení stanoveným percentom z tej časti dlhu, z ktorej je dlžník v omeškani, teda ktorú ešte nezaplatil.

Omeškanie dlžníka s plnením záväzku má zo zákona za následok obsahovú zmenu práv veriteľa a povinností dlžníka, respektíve ich doplnenie novými právami a povinnosťami. Omeškaním teda nastáva zo zákona zmena obsahu právneho vzťahu, a to taká, že povedľa trvajúcej povinnosti splniť záväzok vznikajú aj nové (ďalšie) práva a povinnosti, bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zavinił alebo nie. Z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné (porovnaj rozhodnutie uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod č. 5, ročník 2000, R 5/2000).

Podľa názoru odvolacieho súdu, nakoľko žalovaný neuhradil náhradu škody žalobcovi a tento sa musel s uplatnením jeho nároku na súd, má právo i na uplatnené príslušenstvo, tzn. úroky z omeškania a to najneskôr odo dňa nasledujúcom po doručení žaloby žalovanému, keďže doručenie v spise sa nachádzajúcej výzvy žalovanému preukázané nebolo.

Žalovanému súd doručil žalobu spolu s vydaným platobným rozkazom (ktorý podaným odporom proti nemu bol zo zákona zrušený) dňa 13.09.2007, žalovaný mal plniť nasledujúci deň 14.09.2007, a nakoľko tak neurobil dňom 15.09.2007 sa dostal do omeškania. Výška úrokov z omeškania k tomuto dňu v súlade s § 3, § 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. predstavovala 8,5% (dvojnásobok diskontnej sadzby NBS, ktorá bola 4,25%). Nakoľko vo všeobecnosti platí, že príslušenstvo zdieľa právny osud hlavnej veci, bolo logickým a dôvodným uložiť žalovanému zaplatiť žalobcovi zo sumy 988,80 Eur i úroky z omeškania od 15.09.2007 do zaplataenia a len v ostatnej časti, tzn. nad 8,5% a za obdobie pred 15.09.2007 bolo dôvodným žalobu zamietnuť.

Z vyššie uvedených dôvodov potom odvolací súd v zamietajúcej časti napadnutý rozsudok postupom podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť úrok z omeškania zo sumy 988,80 Eur od 15.09.2007 do zaplataenia a v ostatnej časti zamietnutie žaloby aj v časti príslušenstva potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p..

Čo sa týka rozhodnutia v časti o trovách konania účastníkov vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade trov sporového konania. Len v sporovom konaní sa totiž dá hovoriť o úspechu, resp. neúspechu účastníka konania.

Kritériom na priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u navrhovateľa (žalobcu), ako aj u odporcu (žalovaného). Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Podľa miery úspechu môže súd o náhrade trov konania rozhodnúť buď tak, že prizná náhradu všetkých trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva tomu účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.), alebo náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

V predmetnom konaní si žalobca uplatnil pohľadávku 2.264,95 Eur a súd mu priznal 988,80 Eur, ide teda o čiastočný úspech účastníkov, pričom pri porovnaní (bez prihľadnutia na uplatnené príslušenstvo), úspešnejším v konaní bol žalovaný, keďže pomer ich úspechu je 43,65% : 56,35% z čoho vyplýva čistý úspech žalovaného 12,7%. Pokiaľ súd prvého stupňa žalovanému nepriznal náhradu trov konania, ale rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, odvolanie žalobcu odvolací súd

nepovažoval za dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania účastníkov potvrdil.

Rozhodnutie v časti o trovách konania štátu je tiež správnym, pretože v zmysle § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal. Keďže v konaní ani u jedného z účastníkov neboli zistené dôvody na oslobodenie od súdnych poplatkov a v konaní vznikli trovy na znalečnom, súd správne rozdelil tieto trovy a rovnako zaviazal žalobcu i žalovaného na ich znášanie vzhľadom na ich čiastočný úspech v konaní.

Z vyššie uvedených dôvodov potom odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v závislom výroku o trovách konania štátu a účastníkov podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

K zmene napadnutého rozsudku v dôsledku odvolania žalobcu došlo v časti príslušenstva, aj to len čiastočne. V odvolacom konaní bol preto úspešný žalovaný, preto mu v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnému odvolateľovi (žalobcovi). Keďže, ale právny zástupca žalovaného si právo na náhradu trov odvolacieho konania návrhom, v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.